

Černobílý svět

Arakain

Bráníš se myšlenkám
mít duši na prodej,
blázníš, chceš mít jen kam
dál mířit, už to vzdej!
Léháš ve výčitkách,
chceš hrát si? No tak hrej!
Splétáš si po nitkách
svou oběť za trofej.

Bráníš se mít vlastní názor,
dávno netušíš,
koho vlastně vzýváš za vzor,
sám se udusíš.

Důvodným námitkám
tu hroby vykopej,
tím vložíš ke kytkám
svou vlastní epopej.

Strach se šíří jako nádor,
lék je dětský smích,
v rukou svíráš detonátor
ze slov vyčichlých.

Na tak už vstávej!

Správnou chvíli
už svou vizi začít žít
Ty odkládáš,
černobílý svět
teď barvou zlít
už nezvládáš.

Vstříc dalším tajenkám
bys rád, jen neznáš děj,
tak v Říši divů Alenkám
lžeš jako čaroděj.
Dávno všem milenkám
jsi k smíchu, sám se ptej,
proč vtíráš se k dívenkám
a čekáš předprodej?

Ztrácíš sílu slýchat zápor,
pláč Tě vyděsí,
cítíš se jak reformátor,
než ho pověsí.

No tak vstávej!

Správnou chvíli
už svou vizi začít žít
Ty odkládáš,
černobílý svět
teď barvou zlít
už nezvládáš.

Jak dávno je to,

Kdys' dýchal za svá snění?
I v temnotách jsi věřil v rozednění.
Jen už jsi vzdal ten boj, že se svět změní.

Správnou chvíli
už svou vizi začít žít
Ty odkládáš,
černobílý svět
teď barvou zlít
už nezvládáš.

Správnou chvíli
už svou vizi začít žít
Ty odkládáš,
černobílý svět
teď barvou zlít
už nezvládáš.